

Sygn. akt V Pz 25/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Beata Łapińska

Sędziowie: SO Magdalena Marczyńska

SO Dariusz Mizera

Protokolant: asyst. sędz. E. G.

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2015 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. W.

przeciwko Miejskiemu Zakładowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o ustalenie zatrudnienia w warunkach szczególnych

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie zawarte w punkcie „2”

postanowienia Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w Piotrkowie Tryb.

z dnia 7 maja 2015 roku

sygn. akt IVP 75/14

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie i zasądzić od powoda R. W. na rzecz pozwanego Miejskiego Zakładu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 77 (siedemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;**
- 2. zasądzić od powoda R. W. na rzecz pozwanego Miejskiego Zakładu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zażaleniowe.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w punkcie „2” postanowienia z dnia 7 maja 2015 roku Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. zwolnił powoda R. W. od obowiązku zwrotu kosztu procesu.

W uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia Sąd Rejonowy nie podał podstawy prawnej rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania, ani też nie wskazał, jakie szczególne okoliczności uzasadniały zwolnienie powoda od obowiązku zwrotu kosztów procesu.

Na powyższe postanowienie wniósł w dniu 2 czerwca 2015 roku zażalenie pełnomocnik strony pozwanej. Skarżący zarzucił postanowieniu naruszenie:

1) art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez brak uzasadnienia faktycznego i prawnego w zakresie postanowienia Sądu w zakresie zwolnienie powoda od obowiązku zwrotu kosztów procesu,

2) art. 98 § 1 i § 4 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z § 11 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu poprzez ich niezastosowanie w sprawie, na skutek czego Sąd nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 60 złotych za pierwszą instancję, kwoty 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kosztów postępowania zażaleniowego w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie należy przyznać rację skarżącemu, że Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy przepisów prawa procesowego mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, albowiem nie wskazał przepisów prawa oraz motywów, którymi kierował się nie obciążając powoda kosztami zastępstwa procesowego.

Za uzasadniony należało także uznać zarzut naruszenia art. 98 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w sprawie.

O ile bowiem w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych w przedmiocie kosztów sądowych przewidziane są szczególne regulacje, zawarte obecnie w ustawie z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz. 594 ze zm.), o tyle w przypadku wynagrodzenia adwokata (radcy prawnego) znajdują zastosowanie ogólne zasady dotyczące zwrotu kosztów procesu określone w art. 98 i nast. k.p.c. Wśród nich podstawowy charakter posiada wyrażona w art. 98 § 1 k.p.c. zasada odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą – strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu, tj. koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Zgodnie zaś z ustanowioną w art. 98 § 2 i 3 k.p.c. zasadą kosztów celowych, do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie i wydatki jednego adwokata (radcy prawnego), koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu ustanawia art. 102 k.p.c. który pozwala w wypadkach szczególnie uzasadnionych zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów lub nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten nie może być rozszerzająco wykładany i wyklucza uogólnienia, a może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku.

W niniejszej sprawie spór sprowadzał się do tego, czy koszty zastępstwa procesowego powinny zostać rozliczone zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 k.p.c.), czy też w oparciu o zasadę słuszności (art. 102 k.p.c.).

Rację ma pełnomocnik pozwanego, iż Sąd nie przeprowadził żadnego postępowania w kierunku wyjaśniającym czy w niniejszej sprawie zaistniał wypadek szczególnie uzasadniający zwolnienie powoda od obowiązku uiszczenia zwrotu kosztów procesu. Przede wszystkim powód w niniejszym postępowaniu nie złożył wniosku o nieobciążanie do kosztami procesu a ponadto nie wskazał też na żadne okoliczności, które uzasadniałyby stosowanie przepisu art. 102 k.p.c. Ponadto również Sąd Rejonowy w dniu zamknięcia rozprawy nie ustalił sytuacji majątkowej i życiowej powoda. Mimo to Sąd Rejonowy z urzędu zwolnił powoda od obowiązku zwrotu kosztów procesu stronie pozwanej. W ocenie Sądu Okręgowego brak było w sprawie podstaw do uznania, że w sprawie zachodziły szczególne okoliczności, które uzasadniałyby odstąpienie od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego na podstawie art. 102 k.p.c. Na

marginiesie wskazać należy, iż wysokość kosztów procesu za pierwszą instancję, zgodnie z obowiązującymi przepisami, nie jest kwotą wygórowaną czy wysoką, bowiem zamyka się w kwocie 77 złotych.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 386 „1” k.p.c. oraz art. 397 § 2 k.p.c. orzekł, jak w punkcie „1” sentencji. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalono na podstawie przepisów art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 11 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 490) .

O kosztach procesu za postępowanie zażaleniowe orzeczono na podstawie art. art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 12 ust. 2 pkt 2 ww. rozporządzenia.